

[Undervisningsministeren.]

Århus eksempelvis betød nyordningen således kun en forbedring på 4.000-5.000 kr.

Jeg er ikke tilhænger af at gøre studenterrådene ved Københavns universitet og Århus universitet til martyrer ved at foreslå at fratage dem en støtte, der er tiltrådt af folketingset, men jeg erkender, at der i det, som hr. Niels Ravn nu nævnte i sit tillægsspørgsmål vedrørende studenterrepræsentanter uden for studenterrådene i de styrende organer, er et problem, som vi senere må se på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til socialministeren:

„Finder ministeren det i sin orden, at revalideringscenteret for Århus amt har afslået revalideringshjælp til en stofmisbruger, der har absolut udsigt til afvænnelse ved et ophold på Den rejsende Højskole?“

Skriftlig begrundelse.

Det drejer sig om en ung stofmisbruger, der har fået to betingede domme, den sidste for indbrud efter stof. Denne sidste dom blev gjort betinget af, at han kom på Den rejsende Højskole. Der startede han den 1. marts og har været stoffri siden, idet han er så optaget af arbejdet, at han, som han siger, overhovedet ikke har tid til at tænke på stof.

Hash er strengt forbudt på skolen. Blot at have det betyder omgående udvisning. Skolen har 9 måneders kursus, hvoraf de 4 tilbringes i busser i u-lande.

Erfaringen viser, at stofmisbrugere i kraft af skoleopholdet er blevet komplet stoffri.

Samfundsmæssigt set er det bortset fra det rent menneskelige en billig investering at yde revalideringshjælp til et sådant højskoleophold og derfor uforståeligt, at revalideringscenteret for Århus amt siger nej.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg kan i anledning af det spørgsmål, hr. Vivike har stillet, oplyse, at i henhold til revalideringsloven er revalideringscentrene bemyndiget til at træffe afgørelse i sager om hjælp til undervisning eller faglig uddannelse til personer, der er erhvervshæmmede på grund af fysiske eller psykiske lidelser. Ifølge loven er det sådan, at revalideringscenterets afgørelse kan indbringes for revalideringsnæv-

net. Derimod udelukker loven indbringelse af revalideringsnævnets afgørelse for anden administrativ myndighed.

Ifølge de oplysninger, jeg har fået i den konkrete sag, er denne nu indbragt for revalideringsnævnet, og da dettes afgørelse ikke kan indbringes for socialministeriet, finder jeg det ikke korrekt at komme nærmere ind på enkelthederne i denne sag, men på baggrund af det stillede spørgsmål vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger om det mere principielle problem, om der er mulighed for at yde revalideringsmæssig bistand under ophold i udlandet.

Herom kan jeg oplyse, at lovens regel om, at en revalidend skal have ophold eller bopæl her i landet, efter socialministeriets opfattelse ikke er til hinder for, at der kan ydes støtte til gennemførelse af en uddannelse i udlandet, såfremt vedkommende revalidend er bosat her i landet på det tidspunkt, da man iværksætter uddannelsen. Der må dog foreligge ganske særlige grunde, før man kan godkende en sådan hjælp. Det kan f. eks. forekomme, at den uddannelse, revalideringscenteret har iværksat, ikke kan afsluttes, medmindre pågældende får et kursus i udlandet, eller at et ophold i udlandet er af meget væsentlig værdi for pågældendes erhvervsmuligheder, og revalideringscenteret må tillige sikre sig, at der er mulighed for at følge revalideringens forløb.

Med hensyn til højskoleophold i almindelighed er det anført i socialministeriets cirkulære af 22. maj 1967, at sådan hjælp kan ydes, når opholdet skønnes at være af betydning for bedømmelsen af pågældendes egnethed til en erhvervsmæssig placering eller opholdet skønnes at kunne føre til en erhvervsmodning. Det følger af sagens natur, at der i hvert enkelt tilfælde må foretages en vurdering, og det må bero på et skøn, hvilken hjælp der bør ydes. Denne vurdering må indbefatte et samlet overblik over den pågældendes situation, og der må herunder også tages hensyn til eventuelle problemer med hensyn til stofmisbrug. Er der tale om at yde hjælp til kursus i udlandet, må der, forinden afgørelsen træffes, foretages en vurdering af de uddannelsesmuligheder, der foreligger her i landet, og det må endelig tages i betragtning, om de resultater, der kan forventes af den påtænkte foranstaltning, står i rimeligt forhold til udgifterne,